

vi her ville ramme, ikke mere fjer her i Danmark. Man kan nemlig rolig sige, at en meget stor Del af de Underjøgelses, som drives med Varetægtsarrestanter her i Landet, drives ved Hjælp af Arrestforvarere og Politibetjente, og man kan være forvisset om, at det ikke altid er de fineste og smukkeste Midler, som anvendes af den Slags Folk. Vi tilstige altsaa, at Arrestanten skal være fri for enhver Paavirkning, som finder Sted uden for Dommerens Rækkevidde, og som Dommeren ikke kan holde Dje med. Mens Arrestanten sidder i Fængslet, skal han kun lide Indpærringen, fordi den er nødvendig for Samfundets Tarv, men andre Lidelser skal han være fri for, altsaa ogsaa for Paavirkning, BOLD og Pres fra Betjentens og Arrestforvarerens Side. — For Personer under 15 Aar, for unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar og for frugtfulde Kvinder, have vi truffet nogle Bestemmelser, hvorefter Varetægtsarrest, saa vidt muligt skal undgaaes for deres Vedkommende, medens der skal træffes andre Sikkerhedsforanstaltninger, særlig saadanne, at disse Folk kunne bevogtes i Hjemmet, enten mod at stille Sikkerhed for de Omkostninger, som medgaa dertil, eller ogsaa uden denne Sikkerhedsstillelse, da det offentlige jo ogsaa i Tilfælde af Arrestation vil have Omkostninger at betale for at sikre sig slige Personer. Vi mene, at man skylder ganske unge Mennesker, at man ikke uden Anledning slæber dem i Arrest. Hvis vi læse en Beretning fra Fængselsstabet eller en hvilken som helst Aarsberetning fra vore Fængsler, ville vi se — og det er der ingen med Fængselsvæsenet bekendt Person, som ikke er klar paa — at, naar disse unge Personer eller Børn komme i Fængsel eller i Varetægtsarrest, hvor de ikke en Gang sidde ene, men sammen med Forbrydere af alle Slags, fuldende de der saa at sige deres Opdragelse paa en Maade, som ikke er ganske heldig, hverken for dem selv eller for Samfundet. Med andre Ord: Fængslerne eller Varetægtsarresterne ere nu til Dags en Slags Forstole eller Universtet til Forbryderes Uddannelse, og det ville vi søge at modvirke ved at holde de ganske unge Personer borte fra Varetægtsarresten og fra den daarlige Paavirkning, som de der saa, Med Henhyn til frugtfulde Kvinder behøver jeg ikke at udtale mig; simpel Humanitet nødvendiggør humane Forholdsregler over for saadanne Kvinder. — Vi have dernæst nævnt nogle Tilfælde, hvor Varetægtsarrest ganske vil kunne undgaaes, selv om Betingelserne for den ellers er til Stede, nemlig i de Tilfælde, hvor der kan stilles Sikkerhed for, at den sigtede vil være til

Stede under Sagen. Disse Tilfælde, som omhandles i § 13, ere særlig de Tilfælde, som staa anførte i § 9, 2, altsaa naar den mistænkt arresteres, fordi der er særlig Høje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig. Hvis en saadan Mand kan stille tilbørlig Sikkerhed for, at han vil blive til Stede, møde, naar han faar Indbaldelse, og møde for at høre Dom og lide sin Straf, kan der ikke paavises nogen Grund til at helcægge ham med Arrest. Sikkerhedens Størrelse og Art skal bestemmes af den Dommer, som leder Underjøgelsen, og kan altsaa efter hans Skøn være enten Penge, gode Bærdipapirer eller personlig Kaution, og den forbrødes, naar den mistænkte gør sig skyldig i Brud paa det af ham givne Løfte om at komme til Stede. For at sikre Kautionserne, at de ikke skulle lide mere Skade end nødvendigt, er der dog fastsat den Regel, at naar den mistænkte senere kommer til Stede inden en vis kort Tid, kan Dommeren bestemme, at Kautionen ikke forbrødes, dog at de Omkostninger, som det offentlige maatte have haft, dækkes. — Vi have dernæst i § 15 givet en Regel om, naar Varetægtsarresten ophører. Det er da først og fremmest bestemt at Varetægtsarresten ophører nøjagtig en Maaned efter, at Fængselskendelsen er affagt, medmindre der i Forvejen er affagt en ny Fængselskendelse med en ny Frist af ikke over en Maaned og baseret paa ny Grunde, eller paa de tidligere tilstedeværende Grunde, for saa vidt de endnu ere til Sted i deres fulde Omfang. Dernæst kan Varetægtsarresten bortfalde, naar Sagen sluttet, uden at der bliver dekretet Aktion, og selvfølgelig bortfalder den ogsaa, naar det ved en Dom maatte vise sig, at den mistænkte arresterede ikke bliver straffet med højere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel.

I 3dje Kapitel have vi omhandlet Ansvar for uløplig Anholdelse eller Varetægtsfængsling, og vi sige da der, i § 16, at „Overtræpelse eller Tilfidesættelse af nærværende Lovs Bestemmelser, begaaet af nogen ved Politiet, Fængslerne eller Domstolene ansat Embeds- eller Bestillingsmand, medfører, for saa vidt ikke højere Straf ifølge den almindelige Lovgivning er forskyldt, Straf af Bøder eller Fængsel, i Gentagelsetilfælde i Forbindelse med Embeds eller Bestillingsfortabelse.“ Vi kunne ikke se, at der er noget haardt i denne Bestemmelse; der maa en bestemt Straf for den Dommer eller for den Politieembedsmand, som uretrettiget enten arresterer eller anholder en Mand. Vi skulle huse paa, at det, der her er Tale om, er en Frihedsberøvelse, som,